

เทศน์เช้า วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๐

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะเนาะ เรามาวัดมาด้วยกันเพื่อมาฟังธรรม ฟังธรรมขึ้นมาเพื่อประพฤติปฏิบัติ เพื่อให้หัวใจเราแข็งแรงขึ้นมา คำว่า “หัวใจแข็งแรงขึ้นมา” นะ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสุดยอด ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสามารถแก้เจ้าชายสิทธัตถะให้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรมจักขุ เห็นใหม่ พระอัญญาโกณฑัญญะมีดวงตาเห็นธรรมนะ เวลาเทศน์ว่าการจนปัญญาจักขุเป็นพระโสดาบันทั้งหมด เทศน์อนัตตลักขณสูตรเป็นพระอรหันต์ขึ้นมา

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าร้อยสัตว์ขนสัตว์ สามารถทำให้ปุถุชนคนหนาอย่างพวกเราสิ้นกิเลส เป็นพระอรหันต์ขึ้นมาได้ไง ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสุดยอด สุดยอด องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านกราบธรรม กราบธรรมไง ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเหนือโลก เหนือสงสาร เหนือวิญญูะ วิวิญญูะเลย พ้นจากโลกไปทั้งสิ้น

แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาแสดงธรรมกับพวกเราปุถุชนคนหนา ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสุดยอด ใ้พวกเรากิเลสหนา ผิดพลาดมันผิดพลาดที่เราผิดพลาดด้วยคนที่มีน้ำรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ผิดพลาดเพราะคนเรามันมีดบอด เพราะมันมีดบอดไป ความจริง ความจริงธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสุดยอดมาก สุดยอดมาก แต่พวกเราลูบๆ คลำๆ ทำสิ่งใดไม่เป็นขึ้นเป็นอัน ไม่เป็นขึ้นเป็นอันแล้วก็มาโทษไป

เวลาหลวงตาท่านสอนไป ใ้พวกหมาบ้า หมาบ้า “มรรคผลไม่มี” เวลาหมาบ้ามันกัดเอาธรรมะมาวิเคราะห์หิวจี้กัน ทำลายเหยียบย่ำ “มันพ้นกาลพ้นสมัย นรก สวรรค์ไม่มีทั้งนั้นนะ” ใ้พวกหมาบ้า

แต่ถ้าเป็นคนจริงคนจัง เห็นใหม่ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านสร้างบารมีของท่านมา เวลาท่านค้นคว้า ท่านศึกษาของท่านมา ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสุดยอด เอาไว้ในตู้พระไตรปิฎกแล้วใส่กุญแจไว้ เอาไว้เซ็ดไว้ถูตามวัดตามวาไร

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านออกประพฤติปฏิบัติขึ้นมาไม่มีใครเป็นผู้ชี้แนะ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็มีอยู่นะ กิ่งพุทธกาลศาสนาจะเจริญอีกหนหนึ่ง เจริญอีกหนมัน เจริญที่ไหนล่ะ เวลามันเจริญขึ้นมา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านออกค้นคว้าของท่านไป ท่านประพฤติปฏิบัติของท่านขึ้นมาไป สัจธรรมๆ ธรรมโอสถ สัจธรรมอันนั้นมันสุดยอดๆ ไป

แต่พวกเรามันเข้าไปไม่ถึงไง มันมีติดบอด พอมันมีติดบอด เห็นใหม่ พอมันมีติดบอดขึ้นมาเรามีสติมีปัญญา เรามีความเชื่อในพระพุทธศาสนา เรามาวัดมาวาไรกันเพื่อจะมาประพฤติปฏิบัติ เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ก็กิเลสตัดหาความทะยานอยากของเราทั้งนั้น คนที่มาจะมาประพฤติปฏิบัติเขาก็มาละมว้าง ถ้าการละการวาง การละการวางเพื่อสิ่งใด การละการวางก็เพื่อเข้าสู่สัจธรรมอันนั้นไป เพราะเราปรารถนาสัจธรรมอันนั้นใช่ไหม เราไม่ใช่มาวัดมาวาไรขึ้นมา ด้วยกิเลสตัดหาความทะยานอยาก ก็ฟาดฟันกันด้วยทิวิมานะของตน

ใช้ทิวิมานะของตนนั้นนะ เวลาอ่านศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เป็นมุมมองของตน เวลามุมมองของตน ก็ว่ามุมมองของตนถูกต้องดีงามไป ถูกต้องดีงามไปหมด แล้วพอถูกต้องดีงามแล้วก็ยังไปโทษอีกนะ ใช้พวกหมาบ้านะ มันยังไปกัดธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ว่า “หมดกาลหมดสมัย มันเป็นไปไม่ได้” ถ้าเป็นอย่างนั้นมันเลวทรามได้ขนาดนั้นนะ ความเลวทรามของมัน แล้วเวลาเลวทรามขึ้นมา แล้วเวลาทุกข์เวลายากขึ้นมาล่ะ

เวลาทุกข์ยาก คุณสิ เวลาคนขึ้นมา คนเขาปกครองคนด้วยกฎหมายนะ เวลากฎหมายเขาปกครองคนไม่ให้เอาวัดเอาเปรียบกันนะ เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดเป็นธรรมๆ มันสังเวชใจ มนุษย์โง่กว่าสัตว์ สัตว์นะ สัตว์ป่ามันยังมีอิสรภาพของมัน ธรรมชาติของมัน มนุษย์มันคนที่มีกิเลสหนา คนมีปัญญามาก ซี้โกงมากเข้ามาแล้วอยู่ในสังคม ในสังคมมันคิดเอาวัดเอาเปรียบเขา มันก็ต้องบัญญัติกฎหมายมาเพื่อปกป้องคนดี บัญญัติกฎหมายไม่ให้คนมันรุกราน คนเข้มแข็งรุกรานคนอ่อนแอ นี่บัญญัติกฎหมาย

มนุษย์โง่กว่าสัตว์ เขียนกติกาไว้เอง เกิดมา เห็นใหม่ มีอิสระ เสรีภาพ แล้วก็ขีดเส้นตัวเอง เขียนเส้นตัวเอง เอาโซ่คล้องคอตัวเองไว้เพื่ออะไร ก็เพื่อสังคมนะ

แต่ถ้าเป็นคนดี เวลาคนดี เวลาครูบาอาจารย์ของเราท่านอยู่ป่าอยู่เขา มันเป็นที่ เสรีภาพของท่าน เวลา เวลาเราพูด อยู่ในสังคมนะ ทำไมมันมีความสุขความเจริญทำไมไม่อยู่ ทำไมต้องวิเวก ทำไมต้องออกป่าออกเขา ถ้าออกป่าออกเขา สัตว์มันอยู่ในป่ามันก็ต้องเป็นพระ อรหันต์ขึ้นมาหมดแล้ว ถ้าสัตว์มันอยู่ในป่า สัตว์ป่ามันอยู่ในป่าโดยธรรมชาติของมัน สัตว์ป่ามัน ก็มีสัตว์ที่ระราน สัตว์ที่ดีเหมือนกันทั้งนั้น ที่ไหนสังคมนะก็มีคนดีคนเลวปนกันทั้งนั้น

แต่คนที่เขามีอำนาจวาสนา **ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประเสริฐที่สุด ประเสริฐที่สุด** เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เห็นใหม่ เทศนาว่าการไว้ เวลา พระจะบวชขึ้นมา **รุกขมูลเสนาสน์** เวลาปฏิบัติขึ้นมาสี่ปายะ ๔ ครูบาอาจารย์เป็นสี่ปายะ อาหารเป็นสี่ปายะ หมูคณะเป็นสี่ปายะ สถานที่เป็นสี่ปายะ เขาหาสถานที่เป็นสี่ปายะ ถ้าสถานที่เป็นสี่ปายะ เขาเข้าป่าเข้าเขาไปเพื่อความสงบสงัด เพื่อค้นคว้าหาความจริงในใจ ของตนไง

ไอ้เราก็สับประมาทเขาให้อยู่ในที่คลุกคลี ให้อยู่ในที่อบอุ่นใจ นอนจมกัณอยู่นั่นไง นี่ไง เวลากิเลส มุมมองของกิเลสมันเป็นเรื่องของกิเลส ถ้ามุมมองของธรรม มุมมองของธรรมไง ถ้า มุมมองของธรรม สัจธรรมอันนั้นมันประเสริฐ เห็นใหม่ แต่พวกเรามันไม่ประเสริฐนะสิ เวลาทำจริงทำจริงทำขึ้นมาทำอะไรไม่ได้ อ่อนแอไปหมด เวลาอ่อนแอขึ้นไปหมด เวลาสำคัญตนก็ สำคัญตนว่ายิ่งใหญ่ใหญ่ เวลาธรรมะต้องสอนเรา ต้องสอนเรา ธรรมะต้องบอกเรา ธรรมะต้องมา เกื้อกูลเรา เอ็งมาจากไหน เอ็งใหญ่มาจากไหน กิเลสทั้งนั้น

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสิ เวลาครูบาอาจารย์ของเราท่านมีสติมี ปัญญา เขาเรียกเคารพธรรมๆ เคารพสถานที่ แม้แต่บาตรนี่ เวลาบาตรนะ ในพระไตรปิฎกเล่ม หนึ่งนะเฉพาะพูดเรื่องบาตร แล้วเวลาบาตรเราเก็บการรักษาไม่รอบคอบ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าในวินัยนะ ประทุษร้ายบาตรเป็นอาบัติทุกกฏ แม้แต่การถือ การจับ ถ้าจับ ด้วยความประมาทเลินเล่ออาบัติทุกกฏๆ เลย เพราะอะไร เพราะสมัยพุทธกาลของมันหายาก แล้วของมันหายากท่านให้ดูแลรักษา

นี่ไง เวลาท่านบัญญัติมาๆ บัญญัติมาเพื่ออะไร เพื่อใช้ที่มันประมาทเดินแล้ว ใช้ที่ว่าสำคัญตนว่าตัวเองยิ่งใหญ่ไง ถ้าตนยิ่งใหญ่ทุกคนต้องเพื่อเราไง “ธรรมะก็ต้องมาแก้ไขเราสิ ธรรมะแน่จริงก็ต้องทำให้เราเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาสสิ” เวลามันคิดมันคิดกันอย่างนั้น

แต่ความจริงไม่ใช่ ด้อยอำนาจวาสนา **คนที่มียอำนาจวาสนาบารมีนะ เขาชวนชวายน เขาค้นคว้า สิ่งที่ไม่มียก็พยายามแสวงหาให้มันมีขึ้นมา ถ้ามันมีมาแล้วนะ เขาก็เชิดชูบูชากัน เก็บสิ่งนั้นไว้ ถนอมรักษาไว้ให้กับอนุชนรุ่นหลัง ผู้ที่จะเข้ามาสืบทอด ผู้ที่จะทำต่อไป คนที่จิตใจเขาเป็นธรรม เขาเป็นธรรมนะ เขาแสวงหา เขาปกป้อง เขาดูแล**

แต่คน จิตใจคนมันไม่เหมือนกัน จิตใจคนไม่เหมือนกันนะ ใ้คนที่เอารัตเอาเปรียบ คนที่จะมาเสียดไสค จะมาแสวงหา มันเหนียวรั้งทั้งนั้นนะ “ทำไมไม่สอนกู ทำไมไม่สอนกู” ทิฐิมาจะอย่างนี้ใครจะสอนได้ คนมันจะสอนได้นะ เขาเรียกมันลงใจ เห็นไหม ดุสิ พระชอนสิย เวลาถูกดงค้ไปที่ไหนก็แล้วแต่ให้อยู่ดูกัน ๗ วันก่อนเข้ากันได้หรือไม่ได้ ถ้าเข้าไม่ได้ต้องเก็บของไป มันลงใจหรือไม่ลงใจให้เราคัดเลือก

เวลาหลวงตาท่านประพฤติปฏิบัติกับหลวงปู่มัน ท่านปฏิบัติกับหลวงปู่มัน ครูบาอาจารย์ท่านมอบถวายชีวิตเลย เวลาท่านออกวิเวกไปนะ ดิดขัดสิ่งใดก็แวะไปหาครูบาอาจารย์ เวลาสอนมาผิดๆ ถูกๆ ใ้คนผิดๆ ถูกๆ เพราะอะไร เพราะเราทำได้ เราทำเป็นไง อ้อ! อย่างนี้หรือจะมาสอนเรา มันคิดในใจแต่มันไม่พูด เพราะอะไร เพราะว่าเคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่เคารพสิ่งที่คำสอนที่ผิดๆ นั้น แต่เคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อวูโสกันเต

การเคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พวกเราชาวพุทธไง อวูโสกันเตไง ในเมื่อเขาอวูโสกว่า เราก็ยอมรับความอวูโส นั้น แต่อวูโสแล้วไง อวูโสไม่มีปัญญา มึงจะพาถูกไปไหนล่ะ อวูโสก็ส่วนอวูโสสิ แต่เราเหยียบย่ำขึ้นไปเราก็สะเทือนใจใช่ไหม เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนไว้ เราเป็นคนที่มียอำนาจวาสนาบารมีไง ถ้าเราคนที่มียอำนาจวาสนาบารมีเราก็เชื่อฟังองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง การเชื่อฟังองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคือการเคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง

นี่ไง คนมาถามปัญหาประจำ เวลาหลวงตาท่านเทศน์ “เหยียบหัวพระพุทธรูปเจ้าไปแล้ว แสดงธรรม” ใ้คนกึ่งงนะ เหยียบหัวพระพุทธรูปเจ้า ก็ธรรมวินัยเป็นศาสดาของเธอ ธรรมวินัยเป็น

ศาสดาของเธอ ถ้าเธอเหยียบย่ำธรรมวินัยแล้วเธอแสดงธรรม เธอก็เหยียบหัวพระพุทธรูปเจ้าไปแล้วแสดงธรรม ก็ไม่เคารพไง แต่ถ้าเราเคารพ เห็นไหม อากูโสภันเต อากูโสมนังเงาเต่าตุ่น อย่างนั้นไปเคารพมันได้อย่างไรละ แต่ก็เคารพพระพุทธรูปเจ้า

เราเคารพพระพุทธรูปเจ้า พระพุทธรูปเจ้าสั่งสอนไว้ เราเคารพพระพุทธรูปเจ้าว่า เขาเป็นพี อากูโสเขาเป็นพี เราก็อनुโลม แต่เราไม่เชื่อ เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาสอน กาลามสูตรไม่ให้เชื่อทั้งสี่ ไม่ให้เชื่อแม้แต่ครูบาอาจารย์ของตัวเองสอน เราไม่เชื่อคำสั่งคำสอนอันนั้น แต่เราเชื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเรื่องอากูโสภันเตไง เราเชื่อพระพุทธรูปเจ้าว่าเขาเป็นผู้ใหญ่ แต่เราไม่เชื่อคำสอนของเขา เราไม่เชื่อ

นี่ไง เวลาครูบาอาจารย์ท่านวิเวกไปมันจะมีประสบการณ์ทั้งนั้น เพราะ เพราะคนเรา อำนาจวาสนาบารมีไม่เหมือนกันนะ คนที่มีอำนาจวาสนาบารมีอายุเขาน้อย คุณสิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมอายุ ๓๕ พระหนุ่มๆ เวลาไปสอนชฎิล ๓ พี่น้องเขาแก่เต๋มา เวลาสอนชฎิล ๓ พี่น้องสำเร็จเป็นพระอรหันต์ ชฎิล ๓ พี่น้องเขาเป็นอาจารย์ของพระเจ้าพิมพิสาร พระเจ้าพิมพิสารจะมากกราบไหว้ครูบาอาจารย์ของเขา มาถึงเห็นพระหนุ่มๆ องค์หนึ่งนั่งอยู่ นั่น แล้วอาจารย์ของตนนั่งอยู่ข้างล่างนั่น แล้วถึงงั้นสิ ก็ตัวเองเคารพอาจารย์ของตนเพราะอาจารย์ของตนอากูโส มีวุฒิกาวะ ใสนั้นพระเด็กๆ แล้วมาอยู่นั้นได้อย่างไร

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า อนาคตังสญาณ รู้ถึงความคิดของพระเจ้าพิมพิสาร บอกชฎิล ๓ พี่น้อง “เป็นหน้าที่ของเธอ” ชฎิลคนพี่เหาะขึ้นไปบนอากาศ ลงมากกราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า **“องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นศาสดา ข้าพเจ้าเป็นลูกศิษย์”** เหาะขึ้นไปบนอากาศ ลงมากกราบองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึง ๓ หน พระเจ้าพิมพิสารถึงลงใจใจ ลงใจว่านั่น เพราะอะไร เพราะอาจารย์ของตนลงใจ ลงใจพระหนุ่มๆ องค์นั้น พระหนุ่มๆ องค์นั้นเป็นศาสดา ไปฟังเทศน์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระเจ้าพิมพิสารก็เป็นพระโสดาบันขึ้นมา

มันไม่อยู่ที่อากูโสหรือไม่อากูโสหรอก ใช้อำนาจวาสนาบารมี ใ้อปัญญาที่คนที่เขาสร้างสมมา ใ้อคนที่สร้างสมมา เขาสร้างสมคุณงามความดีเขามา แม้แต่มันจะเยาว์วัย แต่มันมี

ทัศนคติ มันมีความคิดที่ตึ๊งงม ใช้อาวุธแกแฒ่า ใช้อวกแฒ่าทารก มันทารก มันอาวุธข้างนอก มันทรงตัวมันไม่ได้ไง

นี่ไง แต่เราก็เคารพอาวุธ เห็นใหม่ เป็นวัฒนธรรม เราเคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สังคมก็ร่มเย็นเป็นสุข เห็นใหม่ นี่ไง นิติศาสตร์ กฎหมายคือข้อบังคับ รัฐศาสตร์การปกครอง การดูแล มันก็คือธรรมและวินัย วินัยเป็นนิติศาสตร์ เวลาธรรมเป็นรัฐศาสตร์ เป็นการปกครองดูแล เราเคารพบูชา บอกว่าไม่ผิดวินัยแต่ผิดธรรม ไม่ผิดวินัย ไม่ผิดวินัยคือไม่ผิดกฎหมาย แต่มันผิดใจ มันผิดที่ไม่เคารพผู้ใหญ่ ไม่เคารพธรรม เราก็เคารพของเรา แต่เราก็เก็บความจริงในใจของเราไว้ เห็นใหม่

ถ้าเป็นความจริง พังธรรมๆ เพื่อเหตุนี้ พังธรรมเพื่อให้เรามีสติมีปัญญา ให้เรารู้เท่าทันรู้เท่าทันอะไร ธรรมโสดใจ ถ้าธรรมโสดมันขโมยหัวใจของเรา เราก็ไม่ต้องเดือดร้อนใจไม่อย่างนั้นมันเดือดร้อน ทำอะไรก็ไม่ได้ ความเครียด โอ้ย! มันกดดันหัวใจ โอ้ย! ผิดไปหมดเลย เราทำอะไรก็ไม่ได้ๆ แต่พอมันธรรมโสดเข้ามาเนะ โอ้ย! โลงเลย โอ้ย! ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสุดยอด สุดยอด

เราเคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เคารพพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ พระธรรมๆ คำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเราเคารพอันนั้นไง ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม ธรรมะคุ้มครองเราไป เราอยากได้เหรียญ อยากได้พระหนังเหนียว ฟันไม่เข้ายังไม่ออก ฟันไม่เข้าก็ฟันเหยิน แต่ถ้าเราปฏิบัติธรรม ธรรมะคุ้มครองเรา เราเป็นคนดี เราทำคุณงามความดี ใครมันจะมาทำอะไรเรา

ธรรมะคุ้มครอง เห็นใหม่ ผู้ใดปฏิบัติธรรมสมควรแก่ธรรม เราปฏิบัติธรรมของเรา เราศึกษาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วถ้ามีปัญญาขึ้นมาแล้ว พอมันปัญญาขึ้นมาเนะ พอมันพิจารณาไปแล้วเนะ มันปล่อยเนะ โอ้ย! โลงโง่หมดเลย แล้วนี่คืออะไรละ งงไม่รู้เนะ แต่เวลามันเครียด เวลามันทุกข์ มันทุกข์มันยากมาก

นี่ไง ธรรมโสด ธรรมโสด ถ้ามันเกิดขึ้น เห็นใหม่ ธรรมที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ากราบธรรมๆ กราบธรรมคือสังฆธรรม แต่ด้วยความโง่เขลาเต่าตุ่นของเราไป เกิดทิฐิมานะ ความสำคัญตน อหังการว่าตัวเองยิ่งใหญ่ มันก็ยิ่งมีความทุกข์ความยากเขลาใจใจ แต่ถ้า

วันไหนมีธรรมโอสธ สัจธรรม ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราเคารพธรรมไม้อาวุโสกันแต่ สติปัญญาอันมันอีกเรื่องหนึ่ง ถ้าอีกเรื่องหนึ่งพอมีสติปัญญาขึ้นมา เห็นไหม มันจะแก้ไขที่เรา จะแก้ไขที่เราไ้

ที่เรามาวัดมาวา เรามาประพฤติปฏิบัติกันนี้ไ้ เวลาเราปฏิบัติ ปฏิบัติเพื่ออะไร ปฏิบัติเพื่อสำรวจเพื่อคายมันออกไป ถ้าคายมันออก คนที่มาปฏิบัติกิเลสตัดหาความทะยานอยากทั้งนั้น เวลากิเลสตัดหาความทะยานอยาก มาวัดมาวาขึ้นมาแล้ว เห็นไหม ต่างคนก็ต่างมีมุมมอง ต่างคนก็ต่างมีทิวทัศน์ขึ้นมา เวลาแนวทางปฏิบัติ เห็นไหม มันก็มีแนวทางปฏิบัติหลากหลายกันไป แนวทางหลากหลายกันไปมันก็เหมือนคนที่มีสติมีปัญญามากน้อยแค่นั้น ถ้าคนที่มีสติปัญญาเล็กน้อยขึ้นมา เวลาปฏิบัติไปแล้ว เห็นไหม มันต้องเป็นความจริงขึ้นมาจากภายใน

ถ้าเป็นความจริง ถ้าเป็นความจริงๆ ความจริงเป็นอันเดียวกันไ้ ถ้าปฏิบัติแล้วมันไม่เป็นความจริง เราปฏิบัติไปแล้วความจริงของเราเป็นอย่างนี้ แต่คำสอนเป็นอย่างนั้นรู้ได้เลย ถ้ารู้ได้เลย เราเป็นปัจเจกตั้ง เป็นสันตวิภูสิตุโกภายในไ้ ถ้าเป็นภายในเรามีอำนาจวาสนา คำว่า “อำนาจวาสนา” นะ อำนาจวาสนามันมีจุดยืน มันมีสติสัมปชัญญะ มันไม่เชื่อสิ่งใดง่ายๆ ใครจะชักนำไปทางใดเราฟังทั้งนั้น แต่ฟังแล้วไร้สาระ ไร้สาระเราก็วางไว้ไ้ ไ้

แต่เอาจริง เห็นไหม คนโง่มาก คนฉลาดมาก ในจำนวนคนโง่มาก เราขอคัดแยกตัวเราออกมาคนหนึ่ง มาอยู่กับคนฉลาดก็ได้ เวลาคนฉลาด คนฉลาดเขามีจุดยืนของเขา เขาไม่แห่ตามเขาไปไ้ ไ้คนโง่ คนที่เป็นเหยื่อ ได้ยินสิ่งใด ความโลภ ความโกรธ ความหลง อยากรู้ได้ อยากรู้นั้นนะ ไ้คนที่โดนหลอกๆ ส่วนใหญ่เพราะอยากรู้ได้ผลประโยชน์ทั้งนั้น

ถ้าคนไม่อยากรู้ได้ผลประโยชน์ ของเราก็มีของเราอยู่แล้ว ใครมันจะมาให้ด้วยของเฉยๆ มันไม่มีหรอก เว้นไว้แต่โรงงาน โรงงานนั้นเขาไว้ให้คนเดินทางที่มันหิวกระหาย เขาไว้ให้ได้ดื่มกิน นั้นนะโรงงาน เพราะเขาตั้งใจไว้แล้ว แต่ดีๆ เขาก็จะมีหรือจะมาให้ คิดเสียก่อนนะ ถ้ามีสติปัญญา เห็นไหม ถ้ามีสติปัญญาขึ้นมาเราก็ไม่เป็นเหยื่อใครไ้

นี่พูดถึงชีวิตความเป็นอยู่ไ้ ยังไม่ได้พูดถึงการปฏิบัติเลย ยังไม่ได้พูดถึงกิเลสในใจของตนเลย ถ้ากิเลสในใจของตน มันต้องทำความสะอาดของใจเข้ามา ถ้าใจไม่สงบเข้ามามันก็เป็น

โลกียปัญญาทั้งนั้นนะ ปัญญาที่เกิดขึ้นมันเป็นสัญชาตญาณ สัญชาตญาณของคนมันมีอยู่แล้ว
คุณที่มีอำนาจวาสนาบารมี จิตใจของเขา ปัญญาของเขาแพรวพราว แต่แพรวพราวไปด้วย
กิเลสตัดมหาความทะยานอยากนะ มันทำให้ตัวเองคับแคบตีบตันไปทั้งนั้น

แต่ถ้าเราพุทโธ พุทโธ พุทโธจนมันสงบระงับเข้ามา เวลาสงบเข้ามานั้นนะจิตเดิมแท้ จิต
เดิมแท้ที่ส่องใส จิตเดิมแท้ที่หมองไปด้วยอุปกิเลส จิตเดิมแท้ที่ส่องใส จิตเดิมแท้ที่เป็นผู้ข้ามพ้น
กิเลส ใสจิตเดิมแท้ที่เขาบอกจิตเดิมแท้มันคืออะไร จิตเดิมแท้คือต้นทุนแท้ๆ ใจ ต้นทุนแท้ๆ ก็
เวียนว้ายตายเกิดในวัฏฏะนี้ไง ถ้าเวียนว้ายตายเกิดในวัฏฏะมันจะแก้ไข แก้ไขอย่างไร

นี่ธรรมโอสถขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สัจธรรมๆ มันพัฒนาขึ้นไป เห็นใหม่
บุคคล ๔ คู่ ก่อนจะเป็นบุคคล ๔ คู่ได้ปุณฺณคนหนา เวลาคนที่ประพฤติปฏิบัติโดยสติปัญญาขึ้น
มานะ คำว่า “ประพฤติปฏิบัติ” คำว่า “ประพฤติปฏิบัติขึ้นมา” มันก็เหมือนประชาชนสมัย
ปัจจุบัน ออกกำลังกาย ออกกำลังสุขภาพกาย ตอนนี้อยากพยายามส่งเสริม ส่งเสริมให้มีสุขภาพ
สุขภาพของประชากรเข้มแข็งขึ้นมา ทำหน้าที่การงานด้วยความปลอดโปร่ง ถ้าคนเจ็บไข้ได้ป่วย
มันทำอะไรไม่ได้ใช่ไหม

นี่ก็เหมือนกัน จิตใจของเรามันเป็นขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง มันมีขี้ ขี้ครอบงำมันอยู่ไง เรา
หายใจเข้านี้ก็พุท หายใจออกนี่ก็โธ ให้มันปล่อยวาง ปล่อยวางเพื่อสุขภาพจิต ถ้าสุขภาพจิต
มันดีขึ้นมา เห็นใหม่ สุขภาพจิตมันดีขึ้นมาแล้วมันไม่เป็นโรคเป็นภัยขึ้นมา แล้วมันจะใช้
สติปัญญาขึ้นมา แล้วสติปัญญามันสติปัญญาอะไร สติปัญญาทางโลกียปัญญา สติปัญญา
อภิปัญญา ก็เป็นสติปัญญาทางโลก รู้มัน รู้มัน รู้ต่างๆ แต่ไม่รู้จักตัวเอง

แต่ถ้าเป็นสติปัญญาทางธรรม เห็นใหม่ จิตสงบแล้วพยายามค้นหาภายใน เวทนา จิต
ธรรม เวทนาจึงเกิดจากจิต เวทนาจึงเกิดจากร่างกายนี้ เวลาค้นภายในก็ภายนอก ภายใน เวลาค้นจิต
จิตส่องใส จิตเศร้าหมอง ค้นธรรม ธรรมะ หัวใจที่มันเศร้าหมองอยู่ที่นี่ พิจารณาสິงนี้พิจารณา
เรื่องของตนเองนี่แหละ พิจารณาเรื่องภายในของเรา มันเป็นสติปัญญาฐาน ๔ มันเป็นอริยสัจ มัน
เป็นสัจจะความจริง ถ้าเกิดเป็นสติปัญญาขึ้นมา พังธรรมๆ เพื่อเหตุนี้ เราฟังมาทั่ว ใครจะพูด
อย่างไรเราก็รับฟังทั้งสิ้น เพราะเราเกิดเป็นมนุษย์ไง

เราเกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์เกิดมาแตกต่างกันหลากหลายนะ จิตดวงเดียวเวลาเกิดขึ้นมาแต่
ละภพแต่ละชาติ เอาซากศพไว้มากกว่าโลกนี้ไง ชีวิตนี้เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะไม่มีต้นไม่มี
ปลาย ฉะนั้นไม่มีต้นไม่มีปลายมันก็พันธุกรรมไง พันธุกรรมที่มันตัดแต่งมาด้วยเวรด้วยกรรมไง
เพราะมันตัดแต่งมาด้วยเวรด้วยกรรมอย่างนั้น คนมีกรรมชั่วทำเลวทราามา มันเลยคิดแต่เรื่อง
ชั่วๆ คนที่สร้างคุณงามความดีมา เวลาคิดมามันคิดแต่เรื่องดีๆ แล้วคนจะคิดเรื่องดีๆ กับคิด
เรื่องชั่วๆ มันมาเป็นเพื่อนกัน มันต้องมาคุยกัน มันต้องมาทำกัน ไอ่ย! ปวดหัวๆ

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกว่า **ทุกข์ที่สุดของบัณฑิตคืออยู่กับคนพาล** **ทุกข์ที่สุดของคนที่มีปัญญาอยู่กับคนพาล** **คนจึงทำลายเขา** **ทุกข์ที่สุดของบัณฑิตอยู่กับคนพาล** แล้วที่นี้คนพาลหรือคนดีมันก็อยู่ที่พันธุกรรมที่มันตัดแต่งกันมาตั้งแต่
การเกิด แก่ เจ็บ ตายในแต่ละภพ แต่ละชาติ แล้วมันมาเกิดในครรรค์เดียวกัน เป็นพี่เป็นน้อง
เป็นพรรคเป็นพวกกัน ฉะนั้นเราต้องมีธรรมโอสถในหัวใจของเรา ถ้ามีธรรมโอสถในหัวใจเรา
เราเข้าใจเรื่องสิ่งนี้แล้วเรามีจุดยืนของเรา มันกรรมของสัตว์

เวลาพูดถึงเรื่องกรรมของเขา หลวงตาท่านสอนประจำ เห็นไหม **“เวลาใครจะทำดีทำ
ชั่วเรื่องของเขา เราจะทำคุณงามความดีไว้”** ใ้ใจมันก็เลยบอกว่า เขาต้องทนดู ภูจะทำชั่ว
เหยียบหัวมัน ไ้ไฮย! ไร้สาระ นี่คือมุมมองของสัตว์โลก

แต่ถ้าเป็นบัณฑิต เห็นไหม บัณฑิตเขาเอานี้คตินิธรรม คตินิธรรมคือมันเป็นผลประโยชน์
ของเราไง เราทำดี ทำชั่วมันเป็นเวรกรรมของเรานะ พันธุกรรมของจิต ชาตินี้จะตัดแต่งอย่างไร
เราก็ตัดแต่งด้วยธรรมโอสถไง ตัดแต่งให้มันดีขึ้น ตัดแต่งให้มันเบาลง ตัดแต่งให้มัน เห็นไหม
อภัยทาน เรามีคุณงามความดีของเรา ตัดแต่งให้มันดีขึ้น ชาตินี้ไม่จบ ให้ชาติต่อไปให้มันก็ดีขึ้น
ดีขึ้น เราตัดแต่งของเรา ใครจะว่าไงว่าเฮอะ เราเชื่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เราเชื่อธรรมะ
ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราไม่เชื่อผีเชื่อเปรต เชื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์ไง ประชาสัมพันธ์คนดี คนดีเขาจะให้รางวัลนะ ไม่เอา จะเอาบุญ เอา
ความดีของเรา ความดีเพื่อประโยชน์กับหัวใจดวงนี้ เอวัง

เวลาพูดถึงเรื่องกรรมของเขา หลวงตาท่านสอนประจำ เวลาใครจะทำดีทำชั่วเรื่องของเขา เราจะทำคุณงามความดีไว้ ไฉนมันก็เลยบอกว่าเขาต้องทนทุกข์ จะทำชั่วเหยียบหัวมัน โอ๊ย! ไร้สาระ คือมุมมองของสัตว์โลก แต่ถ้าเป็นบัณฑิต บัณฑิตเขาเอานี้เป็นคติธรรม คติธรรมคือมันเป็นผลประโยชน์ของเราไง เราจะทำดีทำชั่ว มันเป็นเวรเป็นกรรมของเราเนาะ พันธุกรรมของจิตชาตินี้จะตัดแต่งอย่างไร เราก็ตัดแต่งด้วยกรรมโสดไง ตัดแต่งให้มันดีขึ้น ตัดแต่งให้มันเบาบางลง ตัดแต่งให้มัน อภัยทาน

เรามีคุณงามความดีของเรา ตัดแต่งให้มันดีขึ้น ชาตินี้ไม่จบ ให้ชาติต่อไปมันก็ดีขึ้นๆ เราตัดแต่งของเรา ใครว่าโง่กว่าเซ่อ เราเชื่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เราเชื่อธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เราไม่เชื่อผีเชื่อเปรต เชื่อการโฆษณาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์ ใจ ประชาสัมพันธ์คนดี คนดีเขาจะให้รางวัลนะ ไม่เอา จะเอาบุญ เอาความดีของเรา ความดีเพื่อประโยชน์กับหัวใจดวงนี้ เอวัง